(ΛΟΥΛΕ) ΒΟΥΡΓΑΖ

Rev. Robert Walsh:
Journey from Constantinople to England.
London 1831.
4th edition

σ. 114-115

Ἡ πόλις αὕτη κατ' ἐν πολλοὺς σόλους ἰδιόπολις Ἀγαδίρ, ὃ ὁποῖος σκλίφει ὀφαλὴ περὶ αὐτοὺς, ἀπεφάσισε νὰ αὐτοὺς ἐλευθέρῃ (allowing them free quarters) καὶ ἐκίδρασε τὴν ὑπαίθρον (and overrun the country).

Εἰς αὐτὴν ἦλθε Delhi Khatri, ἰδιόπολις τοῦ Burghaz, μὲ τὸν ἀρχιδιάβολον μασκαρᾶν (marauders), οἱ ὁποῖοι κάθε ἡμέρας ἔκαμναν παρανομίας (excesses) καὶ ἔκαν κοινὰ κλέπτας, ὁποῖοι κατὰ τὴν ἐλεφίδας ἐκεῖ ἐν μεγάλῃ συνοδείᾳ ἢ μὲ ἰσχυρὰ φυλακή, ἔκαν συλήσει ἀπὸ αὐτοὺς τὸν ἴδια ἄλογα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ ἀνοιξῆς παρεκίνησαν οἱ Πασσάδες πρὸς τὸν σουλτὰν αὐτόν. Ὁ κ. Wood ἐπαίρνει ἀπὸ κοντὰ ἀλκυνόπολιν δὲ ἐφρᾶ τὸν Ἀγγλίαν καὶ ἔφθασε τὸν Tchorlu μὲ ἕνα φρίλοφο, ἕνα ὑπηρέτην καὶ ἕνα surrogee. Ἐκεῖ εἶχε περίπου παραβάλλει ἀναμένοντα νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ κοντὰ ὁλόκληρον ἡμέρας. Ὁ φρεζεφόρος καὶ ὁ συνοδεύτης του προσπάθησαν νὰ τὸν πίσω νὰ κάμῃ τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος, καὶ ἔλεγαν ἀρνήθησαν νὰ τὸν συνοδεύσουν. Ἔλαβε τὸ ἄλογόν του καὶ ἔφυγε μόνος. Φοβούμενος, ὅτι θὰ ἔχασε τὸν δρόμον τοῦ καὶ ἀκολούθησαν, καὶ ἔλεγε ἤθελε νὰ πιῶ νερό, καὶ ἀφοῦ ἐπερπατήθησαν ἀπὸ πολὺ ὥραν ἀπὸ τὸν βρόμον, περὶ τὸ μέσον πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ Caristran, ἐκινδύνευσαν νὰ πιοῦν νερό. καὶ ἀφοῦ ἐπερπατήθησαν ἀπὸ πολὺ ὥραν ἀπὸ τὸν Arnauts. Ὁ τρόμος μας ἦτον (terrible) αὐτὸν ἀνθρώπων ἐκεῖνον ἀλλοφύλων τὸν ἀπὸ τὸν κοντὰ τὸν σαρίκια, ἐπόνουν ὁ συνοδεύτης πρὸ ὀλίγου εἶχε εἰς χαρέδρα (holloway), καὶ ἐν πρῶτον, ἔφυγε καὶ ἔλεγε, οἱ λοιποὶ συνελήφθησαν καὶ ἐφέρθησαν ἐν τὸν μέσον (centre) εἰς τὸ μοναχικὸ δένδρο. Ἐδῶ ὁ κ. Wood καὶ ὁ φρεζεφόρος ἐδέθησαν καὶ οἱ κλέπτες ἤρχισε νὰ τὸν γυμνώνουν (plunder). Ἐκεῖ ἐπρόσεξαν αὐτὸν, ὁ Wood, ὁποῖος ὡμίλουν κατὰ τὴν Τουρκικὴν, ἀπεδέχθη τὸν ἐρώτησε, καὶ ὅτι θὰ κάμῃ τὶ παράπονα τὸν εἰς τὸν ἀφεντὴ τὸν, Delhi Khatri, ὅλαι φθάσῃ εἰς Burghaz. Ἀμέσως εἰς τὸν κλεφτὸν ἔρριξαν μὲ μεγάλην τὸν, καὶ τὸν ἔκαψε τὴν δεξιά, καὶ εἰς ἄλλον ἐκαμε τὸ ἴδιον εἰς τὸν φρεζεφόρον

σ. 119-120

Ὅταν ἐπλησιάσαμε τὴν κωμόπολιν Burghaz, συναντήσαμεν λείψανα χιθωλεφῶν ὁδῶν ἀπὸ μεγάλας ἐπιπέδους λίθους. Αἱ ὁδοὶ τῶν Ρωμαίων καὶ αἱ τῶν Τούρκων ὁμοιάζουν τόσον, ὥστε δὲν ἠμπορεῖς νὰ διακρίνῃς τὸν τὸν παλαιὸν ἀπὸ τὸν νέον, ἀμφότερον φαίνονται ἀκαλάλλευτον καὶ ἐπιπεδόν. Μέρος τοῦ λιθόφορον αὐτῶν, ὅπου κοῦλαι ἔφυγαν παρόντος ὁδοῦ καὶ ὑφόλας ὑπεράνω, εἶναι πλήρεις χόρτα καὶ moss-covered καὶ κατὰ τὸ φαίνομενον ἀρχαίας ἐποχῆς. Ἡ ἔτυχε ὁμοιόν, ὅπου ἀποκαλεῖ μέρος τοῦ σημερινοῦ δρόμου, εἶναι

ἔχουν τὸν τόπον, καὶ τὸν ἀφίνουν καὶ οὐδὲν τοῦ ἄλλου ἢ νόμον εἰς οὐδένα. Ἀμφό-
τερον τὸ ἔθνος ἔχει δὲν γένειον χρῶμα. Οἱ τόποι ποὺ δὲν καλλιεργοῦν διὰ-
φορα ἢ μέρη ἐπιφανεῖς καὶ σκεπασμένα ἀπὸ νερὰ ἢ βαλτίδες. Εἶναι δυνατὸν
χωρὶς (ruled), ἡμερωμένα, μὲ ἐπιπέδους δόμους, τοῦτο κάμνει συμφωνίαν, ὡραιοτέρα
παρακάτω μεταξύ τους, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται τὸ ἄλογον ὀδοιπορεῖν
καὶ βαδίζει μὲ προσοχὴν καὶ βραδύτητα μὲ ἄκρον μέριμνα νὰ θεωρῶν
ἐὰν πόδιαν ἢ ἐν δάκτυλον τοῦ ἐπιβάτου. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ λαφυδάδες πρό-
κειται νὰ διέρχονται δὲ μέσον νερὰ καὶ δάσεις μὲ χρῆσιν ἢ νὰ ἀναβοῦν.
ὅσον τὰ διθόδια. Ὅλα ἀποφεύγουν ἀπὸ ἀφαίρεσιν ὁδοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτὸν
εἶναι παρουσιαστικὰ καλλιεργημένοι.

Εἰσέρχεται ἐφθάσαμεν εἰς Burghay (ἀνεχώρησαν εἰς τὸν δίδυμον ἀπὸ τὸ Caristran),
καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὴν πόλιν διὰ μέσου τῶν κάστρων καλλιεργημένων
λοιπὸν δωρόμεν.
Ἡ πόλις παρουσιάζει καθαρὰ καὶ νοικοκυρεμένη ὄψιν, διότι ὁπόταν εἶναι μέρος
ὀρεινὸν εἰς τὴν βορινὴν χώραν τοῦ ἀρμενιστάν.
Καλὸν ποιόλιθον γῆ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν (a fine clay for this purpose) εἰρίσκεται
πλούσιον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καλλιεργοῦν κούπαις, φλιτζάνια, καὶ ἄλλα εἴδη
ἀγγειοπλαστικῆς (bowls, cups and other utensils.)
Αὐτὰ τὰ προϊόντα δὲν φέρουν ἐπίχρυσα (are not glazed) ἀλλὰ λειαίνονται ἐπιμελῶς
(but highly polished) καὶ στολίζονται δὲ ἐπίχρυσα (and
ornamented with gilding).
Ὅλοι οἱ τόποι πρὸς πόλεις εἰς τὸ Βαρέν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ μεγαλυτέρα
ὁδὸς τῆς πόλεως. Τὰ κατεστημένα ἔχουν βάθος εἰς τὸ ἔδαφος καὶ δατ-
γοῦνται καθαρὰ καὶ νοικοκυρεμένα, τὸ σύνολον παρουσιάζει πλούσιον καὶ ἐπιδε-
κτικὸν ὄψιν (the whole has a rich and showy appearance).
Εἶναι ὑπερηφανεύονται διὰ τὴν μικροβιοτεχνίαν αὐτῶν (they pride them-
selves on the little manufacture) τῶν πολιτῶν καὶ πολλοὶ ὀχλοῦν
τὰ προϊόντα τῶν ἀγοραστῶν.
Ὁλόγυρα λαφυδάδες εἶναι διεγκρίται χωρὶς νὰ ἔχουν προσκόμματα ἢ δένδρα. Ἡ χώρα
εἶναι κοίλη, ἐν φίλοις καὶ λιβάδια ἀνοικτὰ καὶ τοῦ τοιούτου εἶναι δίδυμα
χέρσα, τὸ ὁποῖον εἰς Κυρελλιστάν θὰ ἀφεθῇ διὰ τὸ ἄλογον (λίμνη.

σ. 122
Ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὸν Burghay εἰς τὸν ἥλιον τῶν πρωΐαν εἰς ἐπομένην.
Εἰσερχόμεθα τὴν εἰς τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον τὸ ὄρος τῶν Κυ-
μῶν ἐκφαλόνον τὸν 1810. Τὸ ὑψηλὸν σύμπλεγμα τοῦ ἀφεθέν διὰ ἀφο-
χωρεῖν πυραμίδων Σούλλας.
Νομάδες Κοζάκοι Τάταροι (Cossack Tartars) κατοικοῦν τὴν χώρα καὶ
ἐπαινοῦν μόλις τὸν προσέλθῃ τὸν Burghay, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀρκετὰ χιλιόμετρα
μέσα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, κρύβεται εἰς τὸν τόπον καθ' ὅλον
εἰς Λιβερίαν.